

INTERVIEW O.C. HOOYMEIJER

Vlaardinger maakt gids Vogelgek vertelt

Tjerk van der Ende

'Raus, raus." Even leek het erop dat de Duitse reiger écht langsliep, maar het was kunstenaar O.C. Hooymeijer (61). Hij doet het kenmerkende geluid van de marcherende niet-bestaande vogel na. In *De Nieuwe Gids voor de Niet-bestaande Vogels van Europa* beschrijft de geboren Vlaardinger deze en tientallen andere vogelsoorten. Vogels die één ding gemeen hebben: ze bestaan niet.

Wie een middag met Hooymeijer op pad gaat, krijgt verhaal na verhaal te horen over vogels. Dan valt hem weer een kwikstaart op, dan weer het geluid van een roodborstje. Maar soms ook het gedrag van een zomp. En een transportfluter. Je weet bij Hooymeijer nooit of het nou gaat om echte vogels of de door hem bedachte niet-bestaande exemplaren.

Hooymeijer is een kunstenaar die houdt van de gekkigheid. Hij ziet overal de humor van in. Vandaar ook deze vogelgids. En met succes: inmiddels is de tweede druk van het boek in productie genomen.

Hooymeijer bedacht de kuifpink, een stadsvogel die nestelt in tuinen en parken. En de visgluiper, een naar eigen zeggen 'kanshebber voor de toekomst'. Kenmerkend voor de deze vogel: hij kent geen baltsgedrag. 'Na een langdurige bevruchting vertoont de visgluiper sterke vermoeidheidsverschijnselen, waarna de zwakkere vogels in de extreemste gevallen

▲ De snaak.

van de rotsen storten en in de woeste golven verdrinken.'

Naast de beschrijvingen maakte Hooymeijer tekeningen van de vogels voor in de bundel. Ook tekent hij de biotopen waarin ze leven, beschrijft hij de geluiden die ze maken en benoemt hij voor elk exemplaar een Volksvogelwijsheid.

Stank

Hooymeijer is een echte natuurliefhebber, opgegroeid in Vlaardingen. Het natuurgebied Zuidbuurt bij Vlaardingen lag aan de basis van zijn vogelliefhebberij. Op zijn 21ste ontvluchtte hij de stad. „Ik heb er met veel plezier gewoond, maar uiteindelijk is Vlaardingen natuurlijk gewoon een afschuwelijk oord. Bovendien stonk het er altijd.”

Na een tijdje in Amsterdam te hebben gewoond belandde hij op het Friese platteland. Tegenwoordig woont en werkt hij in het dorpje Spanga in het natuurgebied de Rot-tige Meenthe, waar hij ook de Kijkhut voor de Niet-bestaande Vogels heeft gebouwd. „Ik woon nu eigenlijk in een gebied zoals Vlaardingen vroeger was. Met veel natuur. Ik ben

▲ De Duitse reiger.

als het ware terug in de tijd verhuisd." Nog altijd praat hij onvervalst Vlaardings. „Ik vind dat Vlaardings wel mooi. Het zit in je bloed hè. Ik krijg het er niet meer uit.”

Op jonge leeftijd kocht hij de vogelgids van Bruun. „Anderen lazen op 12-jarige leeftijd de Donald Duck, maar ik kende op die leeftijd al alle vogels van Europa uit m'n hoofd.”

De eigenaardigheden van vogels inspireerden hem. „Als je ziet dat een koekoek zijn ei in het nest van andere soorten vogels legt, dan kan je alles wel verzinnen. En waarom heet een gans een gans? Slaat nergens op. Noem hem dan gak of ans, naar haar Latijnse naam: anser. Ja, als we dat soort namen gaan bedenken, dan mag ik ook de kuifhans verzinnen.”

Ook het taalgebruik van vogelgid-sen inspireerde Hooymeijer om zijn fantasie de vrije loop te laten. „Vogeltaal is zo poëtisch. De beschrijvingen zijn bondig. En dat gebruik ik ook. Bijvoorbeeld bij de omschrijving van de snot: kan vliegen, maar

Ik vind dat Vlaardings wel mooi. Het zit in je bloed hè. Ik krijg het er niet meer uit

- O.C. Hooymeijer

▲ De witkopzwaag.

doet dit liever niet." In zijn vogelgids bouwt Hooymeijer in feite de gekkigheid van de bestaande vogelwereld verder uit. Wat er staat is volslagen onzin, maar is wel logisch.

Recepten

De gids bevat ook recepten. „Vooral voor de mediterrane culturen, want daar schieten ze alles wat maar een vleugeltje en een pootje heeft uit de lucht om dat vervolgens in de pan te gooien. Zo ben ik op bezoek gegaan bij tandeloze vrouwtjes in Italië om speciale recepten van bijvoorbeeld de tweekant te bemachtigen. Die wordt op een 'nestje' van spaghetti geserveerd. En dan hele families aan tafel, allemaal zo'n nest. En onder een van de tweekanten ligt dan een hardgekookt tweekant-eitje. De gelukkige 'vinder' van het ei hoeft als beloning niet mee te helpen bij de nogal omvangrijke afwas.”

Hooymeijer geniet van het bedenken van dit soort verhalen. En ze komen zeer geloofwaardig over, vindt hij zelf. „Het zou allemaal best kunnen als je het zo leest.”

▼ O.C. Hooymeijer kende naar eigen zeggen als 12-jarige alle vogels van Europa uit zijn hoofd. FOTO JAN KOK

